

[Haustrup Clemmensen.]

ligt at se, selv om det ikke er noget nyt, at også f. eks. spørgsmålet om regeringens og regeringspartierne holdning til det nordiske spørgsmål kunne give anledning til stor polemik. Det var egentlig ganske betegnende, når, jeg er lige ved at sige den første socialdemokratiske ordfører, hr. Per Hækkerup, bebrejdede regeringen uklarhed i den nordiske sag ud fra en risiko for, at man var for lidt nordisk på det ene og på det andet område. En anden socialdemokratisk ordfører så den stik modsatte risiko. Det er ejendommeligt at se, hvordan man det ene øjeblik mener, at dele af regeringen er for nordisk, og det andet øjeblik, at regeringen er for lidt nordisk og for meget europæisk. Det var jo muligt, at man kunne undgå den slags lidt alsidige angrebsflader, hvis man indskrænkede antallet af ordførere for et enkelt parti i nogen grad.

Hr. J. O. Krag har været en overordentlig flittig deltager ikke blot i denne debat, men også i en lang række andre debatter, og jeg håber da, at socialdemokratiets ordfører — hvis ellers også han har tid til at høre de synspunkter, der fremsættes — vil være taknemlig for den bistand, der ydes ham af hans partis formand ved denne lejlighed, på samme måde som andre socialdemokratiske ordførere har modtaget bistand ved mange andre lejligheder i den senere tid. Denne faderlige omsorg fra partiformandens side for andre ordførere synes jeg i og for sig på mange måder er overordentlig tiltalende; jeg håber, den er overordentlig velment, og at den optages i samme ånd af hr. Per Hækkerup.

Derudover vil jeg gerne have lov til at gøre nogle bemærkninger om de synspunkter, hr. Grünbaum fremdrog vedrørende udskrivningslovforslaget, skønt vi har haft debat herom ved anden behandling for to dage siden og skal have tredje behandling i morgen.

For det første gjorde hr. Grünbaum gældende, at socialdemokratiet naturligvis ville være med til at dække de udgifter, der skulle være en følge af socialdemokratiets egne standpunkter og indforståelse med sådanne udgifter. Hvis hr. Grünbaum erindrer mine udtalelser ved anden behandling af udskrivningslovforslaget, vil han huske, at jeg netop anerkendte dette som noget helt selvfølge-

ligt. Det er vel ikke noget, man ligefrem skal rose socialdemokratiet for; men vi har aldrig fra vor side et sekund betvivlet, at socialdemokratiet ville være med til at skaffe dækning for udgifterne, det selv havde stemt for. Det, vi har påpeget, er blot, at når socialdemokratiet er ved næsten at rejse en hel katastrofestemning over de direkte skatters niveau og højde, må man ikke helt se bort fra, at der er stillet forslag fra socialdemokratisk side, der, hvis de var blevet vedtaget, måtte have beslået i hvert fald 8 pct. eller så på udskrivningsskalaen, fordi det er omkring 1 milliard kr., der i givet fald ville være tale om.

Hr. Grünbaum gør også bemærkninger vedrørende B-skatteyderne; han understreger den alvorlige protest, der er kommet fra organisationen FTF, og siger: dér kan man se, hvordan regeringen slet ikke lytter til sådanne protester. Der er ikke nogen som helst politisk uenighed mellem socialdemokratiet og regeringspartierne om, at også B-skatteyderne i videst mulig udstrækning skal betale en samtidighedsskat, og vi er parat til at gennemføre netop de principper, som socialdemokratiet og vi andre har været enige om at indsætte i denne lovgivning på grundlag af det forarbejde til kildeskattelovgivningen, socialdemokratiet har gjort. At vi så på basis af sagkyndige og uvildige embedsmænds skøn har den opfattelse, at man ikke kan være lige så optimistisk som hr. Grünbaum vedrørende mulighederne for at nå en samtidighedsskat, har ikke noget som helst med politisk uenighed om principper at gøre; det er et spørgsmål om vurdering.

Derudover har hr. Grünbaum stillet et dagsordensforslag, som jeg gerne vil have lov at gøre nogle enkelte bemærkninger om. For det første må jeg i al stilfærdighed henstille, at man i den socialdemokratiske folketingsgruppe bad gruppens jurister om ligesom at gennemgå formuleringen af den slags dagsordensforslag. Jeg synes i hvert fald, det er lidt ejendommeligt, at folketinget skal pålægge regeringen at nedsætte den ved anden behandling af udskrivningslovforslaget vedtagne udskrivning; det er dog vist en højst usædvanlig statsretlig fremgangsmåde. Det normale ville vel egentlig være, at man, hvis folketinget har vedtaget noget ved anden behandling, ved